

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. De varijs quibusdam conditionibus modi tam
naturaliter, quam supernaturaliter operandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

regiones, magis notabiles, & scriptio[n]i dignas practicè exponimus; pro innumerabilibus autem, & inexplicabilibus momentaneis operationibus (quo ita mysticus in exercitio actus, etiam minutissima quæque intelligere, purgare, illuminare, & perficere possit) fuse, & quo ad fieri potuit, dilucidè a tractantes. que omnia priusquam hant, maioris perspicuitatis gratia, de ampliori differentia modi operandi naturaliter, & supernaturaliter hic consequenter dicemus,

De varijs quibusdam conditionibus modi tam naturaliter, quam supernaturaliter operandi.

ARTICVLVS QVARTVS.

Pro utriusque b[ea]titudinem autem modi varijs conditionibus, sciendum erit primò, quod sicut in his duobus modis: [voluntas fertur in finem & absentem, cum ipsum desiderat & præsentem, cum in ipso requiescens, delectatur.] ita etiam utriusque modi cum Deo vno, sicut desiderium, & delectatio differat. naturalis enim modus, per proprias actiones incessanter contestatur, quia Deus sit, quem querit anima eius; supernaturalis autem modus, vt iam de obtento, & possesso gaudium excitat. [amor enim facit d[omi]nionem, vel effectiu[m] mouens ad desiderandum, & amandū presentiam amati, quasi sibi conuenientis; (pro incipientibus, & proficientibus) vel formaliter, vt amor amicitiae, qui est talis vno, vel nexus,] pro perse-

ctis. [his quidem perfectam e fruptione ultimi finis habiti, realiter; his autem imperfectam, & vt plurimum in intentione, tantum tribuendō.] Secundò, quod [limitari ad humanum modum, (scilicet operandi) non sit aliud, quam limitati ad discursum, & rationem; ita tamen, vt ratio per discursum perueniat ad cognoscendum illud, quod intellectus sine discursu cognoscit.] [Intellectus enim & ratio, differt, quantum ad modum cognoscendi; quia scilicet intellectus cognoscit simplici intuitu; ratio vero discurrendo de uno ad aliud.] Tertiò, quod incipientes & proficienes, aliquando per accidens, ad modum operandi supernaturaliter pertingere valeant, ac etiam ad actus infusos h[ab] recipiendos, capaces sint. Quartò, quod [impeditur actus i[ns] contemplationis, (in quo essentialiter est vita contemplativa) & per vehementiam passionum, per quam abstrahitur intentio animæ, ab intelligentibus ad sensibilia, & per tumultus exteriores:] quo ad usque per virtutes morales impeditur vehementia passionum, & sedetur exteriorum occupationum tumultus. Quintò, quod quamdiu vt plurimum, & ordinariè mysticus procedit secundum rationis discursum, ad naturalem statum redigatur, vel incipientium, vel proficientium: quando vero ordinariè vt plurimum, sub uno intelligentiae radio operatur, ad supernaturalē modum maioris radicationis in charitate referatur. Sextò, quod hi duo modi, ita inter se differant, sicut umbra,

a &c

a infra 2. p. para. 6. q. 9. b 2. p. dec. 6. q. 9. b ut latius inf. 2. par. Dec. 1. c S. Th. 1. 2. q. 3. a. 4. c. d S. Thom. 1. 2. q. 28. a. 1. c. e S. Thom. 2. 2. q. 24. a. 9. c. q. 11. a. 4. c. f 1. 2. q. 68. a. 2. g S. Thom. de Intell. & Intellig. opusc. 53. h & infra decisi 10. a. 5. i S. Thom. 2. 2. quest. 180. a. 4. c.

*A Theologia Mystica arcendos esse malos
& incapaces.*

ARTICVLVS QVINTVS.

¶ & imago. quia incipientium, & profici-
cientium modus, ex sua natura, phanta-
matum vmbbris, & distinctionibus subij-
cit; perfectorum autem per dona in-
telle&tus, vel sapientiæ, quo ad fieri po-
test viuam, & claram imaginem vitæ æ-
ternæ, in se producit. hinc etiam ad pul-
chritudinem vniuersi contuendam, suf-
ficientissimè diuina illa sapientia, creauit
duo tantummodo luminaria, b luminaria
re scilicet minus, vt præcesset nocti; & lu-
minare maius, vt præcesset diei: alijs si-
deribus, ab his duobus abundanter, pro
sua cuiusque capacitate participantibus.
Vnde etiam incipientibus, & proficien-
tibus, (quantumcunque benè sua perege-
rint) lumen minus, scil. naturalis modi
operandi, perfectis autem lumen maius,
scil. supernaturalis modi operandi, suffi-
cit. Septimo, quod sicut modus natura-
liter operandi, habet statum purgatiū,
scil. meditationis, & illuminatiū, scil.
aspirationis, ac perfectum, scil. contem-
plationis; sic etiam modus operandi su-
pernaturaliter, habeat statum purgatiū
in priuatione, illuminatiū in vnione,
perfectissimū in transformatione. Octa-
uò, quòd vterque modus non tantum se-
cundūm hos tres status continuò proficiat
· sed etiam, quod in exercitio actus;
& roties, quoties, in mentali oratione,
se[m]e] mysticus Deo coniungere conatus
fuerit, operationes intelle&tuales purga-
re, illuminare, & perficere habeat: pro
vt etiam in praxi c latius ostensum est.
vt autem hæ margaritæ ante porcos non
projiciantur, consequenter dicimus,

C Vm[plerisque ad diuinam d & oc-
cultam diuinarum mentium Veri-
tatem, aditus non pateat] sed [solis e vi-
ris sanctoritatis studiosis, & amatoribus]
aperiatur; sollicitè agendum est, vt non
tantum profani, ab ea arceantur, seu illi
qui [sacris f nostræ religionis non sunt
initiati] sed etiam, qui fœtoribus pecca-
torum, voluntariè, & voluptuosè nigres-
cunt, vel qui nondum per mortificatio-
nis, & virtutis studia, animi candorem
acquisuerunt.

Et sicut eiusmodi à sola notitia cohi-
beri debent, ita vel maximè in praxi ab
omni felicitate mystica alieni censendi
sunt, qui Dei sapientiam in mysterijs ab-
sconditam ignorantes, ingenij sui pruritu,
ex cogitatas cōpositiones prædicare ge-
stiunt; ea arrogantiae præsumptione tu-
midi, vt quæ ignorant, g blasphemant,
quæcunque autem naturaliter tanquam
muta animalia norunt, in his corrūpan-
tur, verisque Dei amicis quoquo modo
molestias inferant. de quibus in locis
proprijs, & ad praxin accommodis h vti-
lius, quam hic latius dicendum iudicau-
imus. præsertim quod status priuationis
opus cuiusq; rigidè satis examinet, ac ad
purum excoquat; in supernaturalibus au-
tem operādi modis, nullus figurantis re-
lietus sit locus. Iam vero priusquam de
statibus, & operationibus directe mysti-
cis loquamur, de illis, quæ implicitè my-
stica aspiciunt, hic breuiter dicendū erit.

S T A-

a Hebr.10. b Genes.1. c infra 1.p.decis.7. a.8. & 2.p.par.6. & 9. d S. Dion. de cœlest. hierar. c.2.
e Epist. ad Tit. f Theol. Myst. c.1. g Epist. Iud. h infra Decis.7.a.7. & Decis.7.4.2.